

VIITORUL ROL

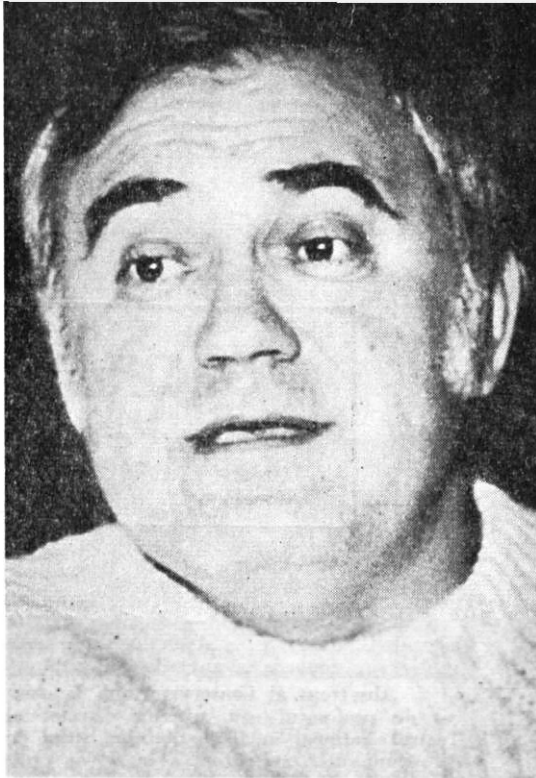
DEM. RĂDULESCU

Cunoscutul actor Dem. Rădulescu nu poate fi ușor „prins” într-o convorbire. În fiecare dimineață, între orele zece și paisprezece, repetă în *Peripețiile bravului soldat Sveik*, la Teatrul Național... Azi, de pildă, la două și jumătate pleacă în deplasare cu spectacolul Teatrului „Ion Vasilescu”, *Siciliana* lui Aurel Baranga. Seara, joacă la Slobozia... Azi, dar mâine? Și mâine la fel. Săptămîna asta, o imprimare la T.V., „Invitația de la ora zece”... Apoi, o deplasare la Deva... În același timp, la I.A.T.C. este întotdeauna prezent la clasa de actorie anul II, unde este profesor.

L-am întâlnit pe Dem. Rădulescu la Teatrul Național, în timpul repetițiilor cu *Soldatul Sveik*, unde este totodată interpretul rolului titular, regizor al spectacolului și alături de scriitorul și traducătorul Jean Grosu, autor al dramatizării, după Hasek.

„Teatrul e același, fie că ești actor, fie că ești regizor. Ca și Sveik, fac acest lucru cu bun-simț, nu din veleități. *Soldatul Sveik* este primul meu spectacol pe care-l «ridic» pe o scenă mare, în afara montărilor de la «Casandra» pe care le realizez cu studenții mei de la Institut. Nu întâmplător am început activitatea «regizorală» cu Sveik. Pentru mine, acest personaj înseamnă — ca de altfel, cred, pentru orice actor care l-ar interpreta — o mare piatră de încercare. Dar mai înseamnă și foarte mult studiu. Sveik este o veche pasiune a mea; de foarte multă vreme mă preocupă acest «tip»; am visat mult la acest rol. Și iată că visul meu începe să devină realitate. Bealitate, bineînțeles, datorită sprijinului și încrederii acordate de directorul Teatrului Național, Radu Beligan, și datorită întregului colectiv care contribuie la realizarea spectacolului.

Bunul și bravul nostru prieten Sveik aduce cu sine și poartă după sine, în scenă, nu numai cronica fidelă a primului război mondial, așa cum o ilustrează Hasek. Triumful bunului-simț este pus față în față cu o societate autocrată, în plină descompunere, o societate viciată, brutală, venală, lipsită de scrupule, unde primează interesele personale și înșelătoria. Sveik pleacă de acasă să bea o bere, și iată-l intrat în această «moară», care-l va măcina, aducându-l pînă în fața spînzurătorii. Bineînțeles, cum știți, el nu va fi spînzurat, pentru că înfruntă totul cu mult curaj. Prin ironia și risul lui, acest celebru ris, bun-simț și tenacitate, Sveik pune la stîlpul infamiei atît călăii cît și societatea din care aceștia fac parte. Micul soldat Sveik, suflet mare, de neînving, înt

cheiează, de fapt, sufletul poporului ceh. El a devenit unul din cei mai iubiți și mai populari eroi din literatura universală, asemeni lui Sancho Panza, Till Ullenspiegel și alții alții...

Creatorul unui asemenea «tip» trebuie să-l înțeleagă în întreaga lui complexitate, în dinamica procesului lui de desfășurare și să re trăiască, pe scenă, fiecare moment. Sper, ca și personajul meu Sveik, în izbîndă, pentru că mă bucur de sprijinul total al teatrului. Avem o trupă excelentă de actori din toate generațiile și — trebuie să declar — sînt mai mult decît satisfăcut de munca cu întregul colectiv. Asistent este George Ulmeni, deci mîna mea dreaptă, regizor de culise Puia Mirea, costumele aparțin Floricăi Mălureanu și lui Th. Alfandari, ilustrația muzicală este creată de D. Ștefanov.

Aștept intrarea în scenă.

Și sper că, în luna martie, dragii noștri spectatori să aplaude cu căldură munca noastră, să ne răsplătească emoțiile cu care ne-am apropiat de text. Vreau totodată să atrag atenția că nu ne aflăm în fața unei comedii. Dar, dacă vreți să rideți, n-o să vă oprească nimeni! Și abia aștept să răsune fanfara teatrului, la propriu, în fața Teatrului Național. Să nu vă speriați cînd veți auzi muzica de „promenadă” în mijlocul Capitalei, la orele «șase ale serii»... Să știți că s-a născut Sveik”.

Îi dorim cu toții viață lungă.

Maria Marin